

til at føre jyske Tørv over til København, thi — udtalte han — man skulde jo bruge udenlandsk Brændsel for at faa Tørven ført herover. Jeg omtalte det i mit første Foredrag, men jeg tænkte sandelig ikke paa, at man skulde bruge udenlandsk Brændsel, tværtimod, jeg nævnte, at man skulde bruge Skibe — ikke Dampskibe, men Sejlskibe. Der er rigeligt med Sejlskibe her til Lands, som er hjemmehørende her, og der ligger, mig bekendt, ogsaa en hel Del hollandske Sejlskibe, og Sejlskibene bruger hverken dansk eller udenlandsk Brændsel. Naar det blev organiseret paa den Maade, at det var Sejlskibe, som kom til at sejle herover med Tørv, kan jeg ikke se andet, end at det var en Vej til at løse det Spørgsmaal.

Da jeg før nævnte, at Arbejderne vilde forlange Lønforhøjelse som Følge af, at Maksimalpriserne blev forhøjet, glemte jeg at begrunde, hvorfor de mere vilde komme og forlange Lønforhøjelse, naar der var Maksimalpriser, end naar der var fri Handel. Det er selvfølgelig af den Grund, at det gennem Maksimalpriserne kan konstateres, naar Stigningen er der; hvis der derimod bliver fri Handel, vil Arbejderne ikke kunne komme med en indenrigsministeriel Bekendtgørelse i Haanden og sige: Nu er Prisen paa Tørv saadan og saadan. Jeg har den Overbevisning, at i det lange Løb vil Frihandelen give os den billigste Pris, og den vil sikkert ikke en Gang komme til at naa op til de foreslaaede Maksimalpriser. Jeg gentager derfor, at jeg anmoder det høje Ting om at stemme imod det foreliggende Forslag.

P. Nørgaard: Naar den ærede Ordfører for Socialdemokraterne (C. F. Sørensen) har gjort sig til Talsmand for den billigst mulige Pris for Brændselsmaterialer, kan jeg ikke undlade at minde om, at Arbejderpartiet ikke skal rose sig af at have bidraget til at holde vore Priser paa Brændselsmaterialer saa lave som muligt. Det socialdemokratiske Parti har under Krigen haft en Særstilling med Hensyn til Indførselen af Brændselsmaterialer, de har haft en Forstaaelse med det socialdemokratiske Parti i et fremmed Land, men denne Forstaaelse har ikke paa noget Omraade givet sig Udslag i, at Priserne paa udenlandsk Brændsel er blevet billigere. Den har derimod givet sig Udslag i, at et Selskab, som er stiftet indenfor de socialdemokratiske Fagforeninger med en meget lille Aktiekapital, har givet et kolossalt

Udbytte, et saa stort Udbytte, at hvis den Lov om Monopoler og Truster, som Indenrigsministeren har foreslaaet, var traadt i Kraft, og Virksomheden skulde have været Genstand for den Undersøgelse, som er Formaalet med det paagældende Lovforslag, vilde man have protesteret i allerhøjeste Grad mod den Avance, dette Selskab har haft paa Indførselen af Brændselsmaterialer fra det Land, som nu en Gang stod, eller som man i alt Fald mente stod vort hjemlige socialdemokratiske Parti nær. Derfor synes jeg, at Ordføreren for det socialdemokratiske Parti (C. F. Sørensen) ikke i særlig Grad skulde fremhæve, at han var Talsmand for, at vi her i Landet fik Brændselsmaterialer til den billigst mulige Pris, thi det socialdemokratiske Parti benyttede ikke den gunstige Stilling, som Forholdene gav det — jeg skal ikke omtale disse Forhold her i Tinget, det vilde ikke været ønskeligt —, til at sætte Priserne ned, men Socialdemokraterne benyttede denne Særstilling til at berige deres Fagforeningskasser med det størst mulige Beløb. Jeg maa da protestere imod, at den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti hævder, at Bestræbelserne fra den Side har givet sig Udslag i, at vi har faaet de billigst mulige Brændselspriser.

Som jeg udtalte i mit første Foredrag, da jeg talte paa mit Partis Vegne, er det ganske vist meget vanskeligt at forudsige, om Prisen paa Tørv i Frihandelen vil blive billigere end den Pris, der er foreslaaet af Indenrigsministeren i det foreliggende Forslag efter Indstilling af Brændselsnævnets Flertal. Det ved man aldrig, det er en Skønssag. Krigsperioden har medført, at vi paa dette som paa andre Omraader har indført Maksimalpris, men jeg synes, at vi alle kunde være enige om, at man snarest muligt bør se at komme tilbage til Frihandelen, som, før disse abnorme Tilstande indtraadte, var den bedste Regulator med Hensyn til Priserne. Det forekommer mig ikke at være en stor Risiko med Hensyn til Tørveprisen, naar der fra Foreningen af jyske Tørvefabrikanter foreligger en udtrykkelig Erklæring for, at de med al den Autoritet, de er i Besiddelse af, vil sørge for, at den højeste Pris paa gode Tørv, der kan blive Tale om, vil blive 40 Kr. pr. Ton, medens 39 Kr. pr. Ton er den Pris, som Indenrigsministeren med Tilslutning af Brændselsnævnet har foreslaaet.

Den højtærede Indenrigsminister lod